

Uredništvo in upravnništvo:

Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

**Izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.**

Rokopisi se ne vračajo.

**Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.**

Telefon št. 113.

Harčnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

**se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.**

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 36.

Maribor, dne 27. marca 1912.

Letnik IV.

Do Adrije hočejo.

Naš list od dne 24. februarja je bil konfisciran radi članka „Do Adrije hočejo.“ Zaplenjeno je bilo razun uvoda vse. Dr. Verstovšek in tovariši so vložili radi tega interpelacijo na notranjega ministra, v kateri dokazujejo čudno konfiskacijsko prakso, ki se uporablja proti nam in proti nemškim publikacijam. Interpelacija prinaša samo oni del članka, ki je bil konfisciran. Ker s tem članek ni enotna celota, zato dostavljamo k interpelaciji tudi oni del, ki ni bil zajet.

Interpelacija dr. Verstovškega in tovarišev se glasi:

Uvodni članek „Do Adrije hočejo“ kritizira izrek neaktivnega častnika Rudolfa H. Bartscha, katerega je dne 15. februarja 1912 poslal nemškemu „Sprachverein-u“ v Mariboru. Opravičena kritika „Straže“, ki je zapadla konfiskaciji, se glasi:

(Nezaplenjeni pričetek, ki ga v interpelaciji ni:)

Wer etwas wirklich und mit allen Kräften will, der setzt es durch. Wir Deutsche an der Südgrenze müssen in unserem Volke das alte Heimweh nach der Adria so mächtig wecken, daß es zur Stärke eines Naturtriebes wird. Wenn wir alle dereinst den freien Weg bis zum Meere wollen, dann muß es unser werden.

Graz, 15. Febr. 1912.

Rudolf Hans Bartsch.

(Kdor nekaj resno in z vsemi silami hoče, ta to tudi doseže. Mi Nemci na južni meji moramo v svojem ljudstvu staro domotožje po Adriji tako krepko buditi, da bo postala ta želja prava naravna sila. Če enkrat mi vsi hočemo imeti prosto pot do morja, potem si jo bomo priborili.)

Gradee, 15. febr. 1912.

Rudolf Hans Bartsch.

Zgoraj citirane besede je zapisal znani nemško-nacionalni pisatelj Bartsch v album, katerega so izročili mariborskemu podžupanu dr. Mallyju sedaj ob priliki, ko je praznoval „Deutscher Sprachverein“, čegar ustanovitelj in vsečasn predsednik je Mally, svojo 25letnico.

Navajeni smo na vsenemške držnosti in nas že nič več ne preseneča, toda dobro je vendarle, če se vsenemške težnje kolikor mogoče velikokrat pribije, posebno če so tako jasno povedane, kakor v predležečem slučaju.

Nemci imajo tedaj skomine po Adriji. Ni jim dovolj prostorna in obširna njihova prava domovina, ampak še več hočejo. Nenasitni so. V teku stoletji so ugrabili že silna ozemlja, a vedno bi še radi nova. (Konfiscirani deli:)

Ker so od nekdaj tako grabežljivi in hočejo vsakega mirnega sosedo vsužnjiti, zato se imenujejo „Edelvolk.“ Je to brezprimerna kulturna sramota, toda resnica je. In da bi dosegli ta svoj protinaradni cilj, jim je dobro vsako sredstvo. Delajo, kakor da igrajo vlogo počestnih tolovajev, ki brezsrčno zada mirnemu tujcu smrtni sunek, samo da pride do njegovega denarja, zato jim je vse dobro, s čimur bi ugrabili našo zemljo. Nelepo zavijajo zgodovino, ko pišejo, da živi v njih „staro domotožje“ po Adriji — med tem ko je vsemu svetu znana resnica, da smo mi avtohtono ljudstvo na našem ozemlju, da so slovenske pokrajine od nekdaj slovenske. Nasilno skušajo s svojimi bojnimi društvi pregnati slovenskega kmeta iz njegove rodne grude in brezvestno skušajo s svojimi ponemčevalničami ropati slovensko mater njenega najdražjega — njene dece. S pravo peklen-sko zlobo zapeljujejo slovensko mladino, da bi zatajila svoj rodni jezik in odpadla od vere svojih očetov. Z brezobzirnim izrabljanjem vseh pripomočkov se trudijo vtopiti našega človeka v šnopsu in ga skvariti duševno in telesno. To so gola dejstva in zgodovina bo morala govoriti enkrat grozno obsodbo našega nemštva.

Kako grdo in nečastno je delo onih ljudi, ki rojeni Slovenci podpirajo to prodirajoče in ropajoče nemštvo, nam ni treba obširnejše govoriti. V človeku se vzbudi gnus, če se spomni naših nemškutarjev in posilincev in rajši se z njimi ne peča. Je to preveč propala sodruga, da bi se z njo bavil pošten človek.

Iz vsega tega tudi človek prav razvidi, kako silno je treba obsojati sedanje politiko naših liberalcev, ki s svojim postopanjem delujejo naravnost v smislu nemštva. Bartsch brezobzirno pove: nemštvo hoče našo smrt, preko naših grobov hoče do Adrije, kar so pred njim sicer že ravno tako glasno povedali drugi, slovenski liberalizem pa očitno in z vsem — hvala Bogu že sprhnelimi močmi hodi v boje za to nemštvo. Kako naj človek imenuje tako samomorilno politiko? Če bi se tikala liberalcev samih, bi si človeč še ne delal hudih skrbi, ker za liberalce je res najboljši, da izginejo, saj jih že nihče več ne mara, toda škoduje se s takim ravnanjem slovenskemu narodu kot celoti. Prepričani smo: slovenski liberalci so bili že mnogokrat obsojeni od slovenskega ljudstva, pri prvi dani priliki jim bo ljudstvo zopet govorilo sodbo, da jim bo zvenelo vse večne čase po ušesih.

Da se dokaže čudna mera, ki se prakticira pri konfiskacijah na Spodnjem Štajerskem, prinaša za tem interpelacija odlomke iz Bartschevega romana: „Nemška bolest.“ Tozadevni del interpelacije se glasi: V ilustracijo konfiskacijske prakse na Spodnjem Štajerskem naj služi razlika med zgorajšnjimi izvajanci in neštetimi mesti iz romana: „Nemška bolest“, ki ga je spisal Bartsch. (O tem romanu je prinesla praška „Union“ od dne 28. decembra 1911 pomembno recenzijo, iz katere navajamo nekaj mest: Ta (R. H. Bartsch) ne vidi v Slovencih nič drugega, kakor nemškožrce. Slovenci tvorijo po njem samo del slovanske povodnji iz kloak; imenuje jih z atributi kakor: „debelokožci“, „živali iz kloak“ in s sličnimi ljubeznjivostmi. Ta pisatelj ne oznanja samo sovraštva napram Slovincem, temveč zahteva od Nemcev, naj nam ugrabijo našo bogato zemljo. Vsa vsebina te knjige kaže jasno bolestinno zmešanje patrijotičnih čustev in meščanskih pravnih pojmov. V karakteristiko te knjige, katero je poslal v svet: „Avstrijec, in Štajerci, in poleg vsega še neaktivni častnik“, hočemo navesti še nekaj mest dobesedno: Stran 70: „oni (Windischerji) hočejo vse Nemce v Ljubljani, v Celju, v Brežicah, v Ormožu pregnati.“ Stran 92: „nemška mesta bi se naj pogreznila v slovenski povodnji, ki se izliva iz kloak.“ Stran 96: „Toda, kamor se je ozrl, povsod je pripovedovala pokrajina o sovražnostih v vaseh, o bridki bolesti njegovih nemških bratov, ki so bili v tem blaženem južnem ozem-

PODLISTEK.

Oza.

(Napisal Januš Golec.)

I.

Na Radlu, tej velevažni meji med Slovinci in Nemci, se je godila naša pripoved.

Prav prijazno gorovje je ta naš Radl, ki se vzdiguje blizu 1000 metrov nad morjem in ki nudi še posebno spomladnim in poletnim obiskovalcem krasen razgled motri do središča Štajerske, do Gradea.

Posebno graškim hribolazcem se je priljubil ta hrib in kakor hitro posuši veter namočena zimska tla, že lahko čitaš po raznih nemških časnikih: gestern wurde der Radlberg von drei Touristen glücklich bestiegen.

Sreča, da naš radlski cerkovnik ne zve za ta časniška poročila, sicer bi se gotovo prišteval med svetovne touriste.

Slavni Radl namreč drži na svojih perutih poleg sv. Pankracija še njegovega varuha mežnarja in kakih petsto korakov navzdol proti Ivniku še Labrančevo „kajšo.9

Labrančev kajzar — Bog in sv. Pankracij, od katerega se je že davno za vedno poslovil, se mu usmilita njegove duše — si je pripel pred leti svojo kajšo kot pravčato orlovo gnezdo na strmi Radl. Ni dolgo kresal sirota po svoji kajši, ki jo je s tolikim trdom znosil na Radl; kajti stara mežnarca Lona, s katero se je Labranc sprl radi kože, mu je baje s svojo copernijo zadjala, da je kmalu stopil pod črno zastavo sv. Jurija.

Toda pustimo starega Labrance, ki si je že davno oblodil pete pod varstvom remšniškega litvarja pri miru ter pogledimo rajši za njegovo drugo zakon-sko polovico, ljubo Uršo in njenim edinim Ozom.

Kaj ne?

Urša, to ime bi še držalo, toda Oza, kje je pa ta med svetniki?

Eh, naša draga Urša, saj ne opravljamo, imela je taisto napako, ki je pri nas hribovcih bolj moderna, namreč jeclanje. Krstiti je dala tudi Urša svojega sinka po stari šegi za Jožefa; vendar sirota, jezik se jej je zapletal pri izgovarjanju tega svetnika in mesto Joža klicala je svojega sinka: „O-o-za.“

Na ta način je sama zakrivila, da je njen sin slišal le na ime Oza in tako ga je imenovalo tudi vse to in onstran Radla.

Imela pa je naša Urša poleg več svojih dobrih lastnostij še to, da je ljubila svoj dom. Se parkrat jej je po smrti nepozabnega Irge odnesel kruti veter s kajše streho in je preslavljal v dolino, kjer bi bila menda njena bajta bolj na mestu, nego na strmem Radlu; toda vselej jo je domoljubna Urša z Ozovo pomočjo prenesla nazaj na Radl in pokrila z njo svojo kajšo.

Bila je pa Labrančeva Urša še povrh skrbna gospodinja, kajti poleg kajše, štirih kokošij in par strmih njiv sta jej prav posebno prirastli k sreči čoga in roglja. Obe sta si bili v sorodu kot mati in pa hči, samo da je dičila hčer rogljo sivkasta lisa na sredini čela, imela je še tudi malo krajši rep, zato pa daljšo brado kot mati čoga.

Skoraj bi pa bil pozabil, da je prav prvi kotiček v materinem sreču zavzemal njen edinec O-o-za. Štel je dva križa in eno kljuko, ko je stopil v našo povest. Ni že bil para tako neroden, kakor jih navadno rodi očka Radl, le tri napake je imel — poleg še drugih namreč: Da je bil slok, kjer bi bil moral biti raven in raven, kjer bi se mu bilo bolj podalo, da bi se krivil. Drugič je pa njegov obraz pogrešal moške dike, brk. Imel je sicer sirota nekaj kosmatin pod nosom in po bradi, pa še taiste so bile vsaka po pol ure narazen in so se takoj pri vstopu na svetlo vrtele v kolobar, gotovo vsled strahu, ker jih je marljivi Oza redno vsako soboto kruto preganjal z brit-

vo. S tretjo napako se pa ne upam prav na dan, ker je tudi Oza ni nikdar v življenju pripoznal; hudobni jeziki so mu namreč naprtili, da je malo udarjen, ali pačnjen na pameti, po naše povedano.

Skrbeli so pa mati Urška med drugim tudi zato, da ni hodil Oza v cerkev tako zanemarjen v obleki, kakor navadno planinski sinovi.

Kupili so mu poleg čedne obleke še takozvani „havelok“, ki ga tedaj pri sv. Juriju na Remšniku ni nikdo drugi več nosil, nego Labrančev Oza. Ni se pa ravnal naš Oza po letnih časih, ampak po zimi kot po leti jo je primahal z Radla z havelokom, vendar s tem razločkom, da je v zimskem času tičal v njem do ušes, v vročini je ga pa prinesel kot kak gospodek v levici in si ga še-le pri cerkvi ogrnil, boječ se prepaha.

Havelokar Oza pa ni bil postavno podanik sv. Jurija, ampak bil je zapisan v ivniških krstnih bukvah in imel od svoje kajše ravno tako daleč v Ivnik, kot na Remšnik.

Toda kako to, da se je Oza kot vnet in dober kristjan z večjo ljubeznijo oklepal tujca sv. Jurija, nego pravega svojega farnega patrona?

Nekaj menda že radi tega, da kar na slabo plat ne udarimo, ker se je tudi Ozu kot vsakemu mladeniču dopadla Jurijeva viteška postava, po kateri je zastoj hrepnel; vendar glavni vzrok vednih Ozovih nedeljskih obiskov na Remšniku ni bil vitez sv. Jurij, ampak kakor srna brhka mežnarjeva Lojza, Ozova sosedka.

Bilo je menda taisto jesen, predno se je mati Urška za vedno preselila k sv. Juriju, da je prala mežnarjeva Lojza pri studencu na Radlu.

Prilika je pa nanescila, da je ravno v istem trenutku, ko se je šibka Lojza zastoj trudila, hoteč dvigniti oprano perilo v vedrici na glavo, prignal tudi Labrančev Oza čogo in rogljo na vodo.

Kot usmiljen kristjan je takoj uganil, kaj mu je storiti.

(Dalje prihod.)

lju preleti, osovraženi in preganjani.“ Nenaravno in žaljivo za slovenska dekleta, katera imenuje tam: „windische Dirnen“, je slikanje na strani 160 in 161, ki se konča s stavkom: „Daj mi otroka.“ Str. 175: „Slovanstvo se je izražalo do sedaj v samih barbarstvih.“ Stran 226: „Ta ogrožena nemška obmejna gruda noče, da bi jo teptali čebelokožci.“ Str. 204: „Do priljudnih nemških vinogradnih holmov je že prodira umazana slovanska povodenj, izvirajoča iz prekrivajočih kanalov nezadovoljnosti in sovraštva.“ Stran 323: „Rabilo se je kaplana in ta je bil iz nove šole sovraštva in bojnega duha proti nemškemu narodu.“ Stran 324: „Preskrbeti si hočemo duhovnika iz pravi. Protestanti hočemo postati.“ Stran 328: „Kajti pri odprtem grobu najboljšega Nemca premleval njegov najhujši sovražnik in obrekoval Gospodovo molitev v slovenskem jeziku.“ Stran 377: „... in njihovi šolarji, ki so od Slovencev biti in suvani, če pojejo v gozdu nemški, ali nosijo v predmestu plavice.“

Iz navedenih mest je jasno razvidno, da se ne oznanja samo sovraštva napram Slovincem in Slovanom, temveč tudi napram posameznim stanovom med Slovencei, na primer napram duhovnikom, učiteljem itd. Roman „Nemška boleš“ je razžaljenje slovenskega ljudstva, ki se ga z napačnimi podatki, z navedbo redkih slučajev vlači v blato. Roman ni po svoji vsebini samo pripravo sredstva za sejanje sovraštva med obema narodnostima, temveč dela javno propagando za raznarodovanje Slovencev po Nemcih in propagando za razširjanje protestantizma na slovenskem ozemlju. Knjiga „Nemška boleš“ vsebuje potemtakem vse drugačne napade na slovenski narod, kakor zgoraj navedeni članek „Straže.“ V zvezi temu se knjiga lahko razširja po vsej Avstriji, ne da bi se oblasti kaj ozirale na naš slovenski narod žaljiva, sovraštvo vzbujajoča mesta in ne da bi roman konfiscirale.

Radi tega si dovoljujejo podpisani staviti na ekscelence ministre notranjih zadev, justice in deželne brambe sledeča vprašanja:

1. Ali jim je znana konfiskacijska praksa na Štajerskem?
2. Ali smatrajo za umestno, da neaktivni častniki pri svojem pisateljevanju oznanjajo sovraštvo napram narodnostim in s potvarjanjem razmeržalijo druge narode?
3. Kaj nameravajo ukreniti, da bo slovenski narod obvarovan takih napadov?

Slede podpisi.

Shodi.

Fram.

Shod poslancev dr. Korošca in Roškarija se je v ponedeljek ob obilni udeležbi mož in mladencev prav izvrstno obn sel. Oba govornika, posebno še Roškar, sta natančno pojasnila vzroke slovenske obstrukcije v deželni hiši. Žal, da se je gospodu dr. Korošču mudilo na Dunaj. Zato pa je gospod Roškar govoril skoro poldrugo uro. Bili so na tem shodu malodane vsi naši politični nasprotniki in framski župniji, ker so bili povabljeni, a tudi ti so pritrjevali gospodu Roškarju ter spoznali, da je taktika naših poslancev prava. Napeto je poslušalo ljudstvo, ko je gospod Roškar pojasnjeval svoj šolski predlog, ki ga je stavil v državnem zboru: Šestletna šolska doba, kmetijski pouk dve leti po šestletni dobi, začetek šole za otoka: končano sedmo leto. Omenjal je tudi, da so naši poslanci združeni z drugimi zabranili vinski davek, ločitev zakona, odprtje mej in še mnogo drugega. Vtis Roškarjevega govora je bil močnejši in globok. Tega moža mora nehote spoštovati vsak nasprotnik, ker s svojim nastopom, s svojo besedo in s svojo bistroumnostjo imponira vsakomur. Zborovanje se je vršilo popolnoma mirno, ker naši nasprotniki, bodisi katerekoli stranke, so trezni in mirni ljudje. Poslancem se je izrekla zahvala in zupanje.

Karčevina pri Mariboru.

V nedeljo dne 24. t. m. se je vršil pri nas vrlo dobro uspeši politični shod v prostorih gostilne g. Heu-a. Obe sobi ste bili natlačeno polni zavednih mož volilev iz Karčevine in okolice.

Za predsednika shoda je bil izvoljen posestnik gospod Ignacij Gomzi, za podpredsednika pa g. J. Kolerič.

Državni in deželni poslanec gospod Roškar je na podlagi števil razložil popolnoma zavoženo deželno gospodarstvo in navedel vzroke, ki so napotili slovenske poslance, da so segli po orožju obstrukcije. Gospod poslanec je v jasnih slikah utemeljeval, kako slabi gospodarji so Nemci v tistih korporacijah, kjer so neomejeni gospodarji. Ko je poslanec opisoval gradbo nove deželne bolnišnice, ki bo še požrla milijone deželnega denarja, so se slišali medklici: „S tujim denarjem se lahko slabo gospodari!“ „A vkljub temu“, je nadaljeval poslanec, „bi bilo prišlo med Slovence in večino do sporazuma, če bi nemška oholost in skrajna zagrizenost Wastiana in njegovih privržencev ne bila zabranila sporazum.“ Zaorili so klici: „Fuj Wastian!“

Poslanec gospod dr. Versto v šek je na to opisal gospodarstvo naših narodnih nasprotnikov po naših občinah. In zopet so padli klici ogorčenja: „Ven z mariborskimi purgarji iz našega občinskega zastopa!“

Posestnik Šnuderl je ob koncu stavil resolucijo, v kateri se izreka slovenskim poslancem za njih junaški nastop popolno priznanje in zahvala, se obsoja krivično postopanje štajerskega deželnega zbora proti nam Slovincem ter se izraža ogorčenje nad početjem poslanca Wastiana. Resolucija je bila sprejeta ob velikanskem navdušenju.

Wastian! Wastian! Vsi zunanji forti tvoje trdnjave se rušijo, ne boš se več dolgo držal v svoji trdnjavi, ker železni oklep postaja vedno trdnjši. Mariborska okolica ponosno vstaja. Če si opazoval na nedeljskem shodu navdušene obraze samih probujenih in zavednih volilev, in bilo jih je več, kakor jih je imel Wastian v kazini, potem pač veljajo besede: „Mi vstajamo in vas je strah!“

Ptuj.

V ponedeljek dne 25. t. m. se je vršil v prostori kmečke hranilnice in posojilnice dobro obiskan zadržni shod. Nadrevizor gospod Vl. Pušenjak nam je podal zgodovino združnega gibanja na Sp. Štajerskem, označil pomen in velike koristi za drug, zlasti kmečkih posojilnic ter začetel cilje za bodoče združno delo. Svoja izvajanja je podprl z mnogimi praktičnimi vzgledi. Nadalje je opozarjal na važne določbe glede poročstva, članstva pri posojilnicah, jamstva itd.

† Fran Bende.

Maribor, 26. marca.

Umrli je mož... Te besede gotovo malokrat bolj opravičeno rečemo, kakor sedaj, ko pišemo te vrstice v spomin blagemu in nepozabnemu gospodu Bendetu. Da, cel mož je bil ranji Franc Bende. Kot skala je stal neomajno v razburkanem vrvenju našega mariborskega delavskega predmestja, naših Studencev. Nikdar ni vpogibal svojega filnika, nikdar ni neznajno in nemožato skrival svojega prepričanja, ampak vedno je odkrito pred vsem svetom kazal, da je odločen, katoliško veren Slovenec. Bil je res mož, vsikdar in povsod.

Pretresla nas je v soboto zjutraj vest, da je v prvih jutranjih urah tega dne prenehalo biti plemenito in dobro srce tega moža. Vedeli smo, da ga zahrbitna bolezen že dolge tedne priklepa na bolniško postelj, toda upali smo vsi, da okreva. Saj je bil še vendar v najboljših letih, 47 let star in do te bolezni vedno čvrst in krepak. A prišlo je drugače. Zdaj ga ni več med nami. On že počiva tam zunaj v hladni zemlji. Njegova izguba pomenja za Studence silen udarec. Ranjki je bil duša vsega našega življenja v tem našem predmestnem kraju, vedno delaven, razumen in požrtvovalen.

Kako je bil priljubljen, je pokazal najbolj njegov pogreb v ponedeljek. Udeležilo se ga je na tisoče ljudstva, in ko smo ga polagali v grob, ni bilo skoro nobeno oko suho. Počivaj v miru, lahka ti zemlja!

Politični pregled.

Državni zbor.

Dunaj, 22. marca.

Danes so bile brambne reforme odkazane brambnemu odseku v podrobno posvetovanje. Generalni kontra-govornik Choc je še enkrat reasumiral glavne točke debate in ostro kritiziral predloge same. V svojih izvajanjih je šel tako daleč, da je zahteval po-deželjenje armade. Prvič po 18 letih je zbornica odobrila več poročil legitimacijskega odseka ter odobrila večinoma brez debate protestirane mandate: Kolischer, Leo, Marek, Daszynski, Winter, Sever, Janovec, Chaloupka in Bachmann.

Nato je poročal imunitetni odsek o izročitvi nekaterih poslancev sodišču, med njimi poslanca Malika ptujskemu sodišču, kjer ga toži znani Linhart zaradi razžaljenja časti, ker mu je očital „maslo na glavi.“ Imunitetni odsek je poslance Malika izročil. Zlasti zanimivo je bilo poročilo glede izročitve poslancev Rollesberga, Ira, Malika, Udržala, Staneka, Praška in Rollerja, katerih izročitev zahteva dunajsko deželno sodišče zaradi zločina dvo-boja. Odsek je priporočal, da naj se ti poslanci ne izroče, ta predlog pa je propadel, ker so bili češki poslanci zelo maloštevilno navzoči. Predsednik dr. Sylvester je pa takoj proglasil, da izročitev teh poslancev še ni rešena, ker ni za to postavnega sklepa.

Na koncu današnje seje je parlament rešil dve zakonski predlogi o olajšavi hišnega davka v Krakovu in o zakonu glede stavbenega prava.

Prihodnja seja v torek dne 26. t. m.

Dunaj, 26. sušca.

V današnji seji je presenetila javnost obstrukcija Rusinov, ki je izbruhnila takoj v pričetku seje. Rusinski poslanec Staruh je imel tri ure trajajočo obstrukcijski govor, da zabrani prvo čitanje vododestnih predlogov za Galicijo. Med tem govorom je pa zbornični predsednik dr. Sylvester vodil pogajanja med vodji rusinskega kluba glede opustitve obstrukcije. Ob koncu govora ob 44. uri popoldne je poslanec Staruh izjavil, da za tokrat na obeno željo opusti obstrukcijo, pridrži si pa pravico, da ob priliki zopet nadaljuje svoj govor. Pogajanja med vodjem Rusinov in zborničnim predsednikom so se nadaljevala.

Zanimiva je bila danes debata o nujnem predlogu poslanca Körnerja radi sodnijskih imenovanj na Češkem. K besedi je prišel kot generalni govornik pro tlr. Versto v šek, ki je v svojem govoru justičnega ministra Hohenburgerja posadil naravnost na zatožno klop. Govornik je podvrget najostrejši kritiki justične razmere na Spodnjem Štajerskem. Rekel je med drugim, da vlada Hohenburger kakor nekak paša na Spodnjem Štajerskem, ki si dovoljuje nečuvdnih reči. Vsi njegovi ukazi stremijo po germanizaciji Spodnjega Štajerja. V popolnoma slovenske okraje pošilja Hohenburger sodnike, ki niso slovensčine niti vešči in morajo tedaj nemški uradovati. Nato se je poslanec pečal obširneje z osebo poslanca in višjesodnega svetnika Marekhla. Med obema poslancema je prišlo do prav ostrih spopadov.

Poslanec Marechl ni mogel v svoji onemoglosti navesti nobenih stvarnih argumentov, zadovoljil se je le s splošnim znikanjem dejanskih razmer.

Sklep seje je bil ob 7. uri zvečer.

Prihodnja seja je jutri.

Češko-nemška pravna pogajanja.

Dne 24. t. m. se je vršilo na Kraljevih Vinogradih v Pragi veliko zborovanje češke državno-pravne radikalne stranke, na katerem se je razpravljalo pred vsem o češko-nemški spravi. Govorniki so zahtevali zlasti garancije za dovoljno varstvo manjšin v ogroženih okrajih in prav takih garancij tudi za nerazdeljivost češkega kraljestva. Te garancije pa se morajo razširiti tudi na Šlezijo in Nižjeavstrijsko.

Poslanec Sokol je končno izjavil, da dunajske češko-nemške pravne konference ne kažejo ravno preugodnega izida.

Na inicijativo češkega narodnega sveta se v najkrajšem času skliče v Prago posvetovanje vseh čeških državnih in deželnih poslancev iz vseh čeških dežel, da se skupaj posvetujejo o položaju čeških narodnih manjšin na Nižjeavstrijskem in na Dunaju.

Grško.

Kneza otoka Samosa, Kopassis-effendija, je dne 23. t. m. z revolverjem ustrelil neki Grk.

Kakor je znano, je otok Samos avtonomen in ima svojega kneza, ki ga potrči turška vlada. Otok je sicer popolnoma grški, prebivalstvo je grško in nikakor ne simpatizira s Turki. Kopassis-effendi pa je bil turški pristaš in je z vsemi svojimi močmi podpiral na otoku vpliv in ugled Turkov. To je bilo tudi vzrok atentatu.

Zatruje se, da bo atentat na Kopassis-effendija imel za posledico velike politične dogodke.

Ogrsko.

Pretečeni ponedeljek je dobil grof Khuen od vladarja nalogo, da stopi v svrhu pogovorov v stik s strankami, ki so zainteresirane na rešitvi krize, to je na znanem resolucijskem vprašanju. Na podlagi dolgotrajnih pogovorov je predložil grof Khuen vladarju neko formulo, ki pa ni bila sprejemljiva. Vladar je zahteval modifikacijo in na podlagi te modifcirane formule je grof Khuen razpravljaj z grofom Tiszo in z ministrom Lukaesem. Ti so pa izjavili, da formula ne zadostuje, da bi se pravnal resolucijski spor in grof Khuen je nato opustil vsa nadaljna posvetovanja s Kossuthom, grofom Andrassyjem, Justhom i. dr. in je včeraj popoldne prosil telefonično kabinetno pisarno za avdijenco. Jutri bo sprejet v avdijenci, v kateri bo javil, da mu ni možno na podlagi dane formule izvršiti svoje misije.

Nedavno se je zrušila na Ogrskem osrednja kreditna banka, ki je zahtevala mnogo žrtev, in že zopet prihaja vest, da se je predsednik ogrske amortizacijske banke, predsednik budimpeštanske odvetgiške zbornice in državni poslanec dr. Emerih Szivak, ko se je vozil proti Dunaju, v kupeju ustrelil. Vzrok samoumora je insolvenca ogrske amortizacijske banke. Njena pasiva znašajo okrog tri milijone kron.

Hrvaško.

Iz Budimpešte poročajo o Čuvajevi konferenci dne 22. t. m. z vlado naslednje: Hrvaški ban Čuvaj je imel z ministrskim predsednikom Khuenom konferenco glede novih volitev v hrvaški sabor ter sta sklenila, da tako dolgo ne bodo razpisane nove volitve, dokler ogrska kriza ni rešena. Zakoniti termin za nove volitve bi moral biti 13. april.

Balkan.

Sofijski „Den“ priobčuje vest, da je, kakor že znano, po inicijativi sofijske trgovinske zbornice začela akcija za srbsko-bolgarsko in bolgarsko-turško gospodarsko zblizanje. V ta namen se je že sestavil bolgarsko-srbski odbor, ki je imel minulo leto prvi sestanek v Sofiji. Sedaj je tudi carigrajska trgovska zbornica zaprosila sofijsko trgovsko zbornico, da pošlje dva delegata radi sestave načrta za bolgarsko-turški odbor, ki naj bi deloval na bolgarsko-turškem gospodarskem zblizanju. Ta delegata sta bila tudi že imenovana in sicer profesor Kirov in dr. Zlaterov, ki sta tudi člana bolgarsko-srbskega odbora. Ta dva sta svojo misijo tudi z vspehom izvršila ter dosegla načrt za sporazum, ki bazira na približno enakih principih, kakor program srbsko-bolgarskega odbora. Po inicijativi bolgarske trgovske zbornice se skoro osnuye tudi srbsko-turški odbor za gospodarsko zblizanje med Srbijo in Turčijo. Iz programa odbora je izključena vsaka politika.

Angleško.

V eni zadnjih sej angleškega parlamenta je govoril lord admiraltete Churchill k mornariškem c-

tatu ter se je oziral v svojem govoru pred vsem na Nemčijo, ki hoče tekmovali z Anglijo na morju. Anglija ima več vojne mornarice in zlasti dreadnoughtov, kakor dve največji mornarici na svetu in to svojo mornarico tudi lahko vzdrži in izpopolni. Nemčija pa niti še začela ni čutili velikanske peze velike vojne mornarice. Če bi se odločila Nemčija graditi manj vojnih ladij, bi tudi Angleska ustavila nadaljne gradnje, vsled česar bi Nemčija ničesar ne pridobila z novimi ladjami, pa tudi ničesar ne izgubila, če opusti te gradnje. Nato se bavi Churchill z izpremami v organizaciji vojne mornarice ter končno omejenja, da bi imela Anglija v času mobilizacije 67 ali 65 vojnih ladij nasproti 38 ladjam druge velesile. To razmerje zadostuje, če odločajo številke same. Kljub temu pa še hoče Anglija zgraditi še to leto sedmo flotilo torpednih rušilcev, leta 1914 osmo in leta 1915 deveto.

Raznoterosti.

Tiskarna sv. Cirila naznanja čč. gg. katehetom, da je zadnji teden razposlala vzorce obhajilnih podob na mnoge kraje. Vzorce se naj po vpogledu blagohotno vrnejo. Kdor še ni dobil vzorcev, a jih želi, naj jih takoj po dopisnici zahteva.

Jubilejna razstava Slovenskega čebelarstva društva za Spodnje-Štajersko se vrši v celjski okolici od dne 29. junija do dne 2. julija 1912. Podrobnosti sledijo. Čebelarji, pozor! — Odbor.

Smrtna kosa. V Mariboru je dne 25. t. m. umrl bivši višji mariborski okrajni zdravnik dr. Alb. Leonhard v 69. letu svoje starosti. Njegove telesne ostanke bodo prepeljali v Zittavo na Prusko, kjer bo na lastno željo sežgan.

Okrajna glavarstva na Spodnjem Štajerskem zahtevajo že sedaj od zadrug računске zaključke in povzročajo s tem mnogo nepotrebnih sitnosti in pisarij. Opozarjamo okrajna glavarstva na § 22 zakona z dne 9. aprila 1873, d. z. št. 70, iz katerega je razvidno, da mora vsaka zadruga do konca meseca junija objaviti računski zaključek.

Same duhovnike vidijo v zadnjem času liberalci. V poročilih o obnem zboru S. K. Z. v Celju vedno zopet in zopet prodajajo neumno laž, da so na shodu ploskali in pritrjevali sami duhovniki. Vsi, ki smo se shoda udeležili, vemo, da so bili na shodu samo dva ali trije duhovniki in je zato trditev liberalnih listov naravnost bedasta. Liberalci brez laži pač ne more živeti.

Povsem zmešani so celjski liberalci vsled sijajno uspelega obnega zboru S. K. Z. Tudi oni so imeli na Jožefovo nekaj shod v Središču, ki je pa navzlic hudi agitaciji in navzlic temu, da je na njem razkrival svojo nedolžno modrost limbar beli — dr. Alojzij Kukevec, uspel zelo klaverno, a to jih ne zanima. O tej liberalni prireditvi prinašajo liberalna glasila samo suhoparna poročila, o našem obč. zboru pa vedo po svoji lažnjivi maniri povedati vsak dan več. Skrajno obupno mora zgledati v liberalni stranki, ker vzbujajo več zanimanja naše prireditve, kot njihove lastne. Jerum, jerum!

Slovenskim obrtnikom! Na binkoštni ponedeljek dne 27. maja t. l. se vrši v Celju prvi veliki spodnještajerski slovenski obrtni shod. Na dnevnem redu je sedem važnih referatov o obrtnih vprašanjih. Nadalje se ta dan položi temelj Zvezi spodnještajerskih obrtnih zadrug. Opozarjamo na ta shod že danes ter pozivamo vse merodajne kroge, da se marljivo pripravljajo za to prvo veliko manifestacijo slovensko-štajerskega obrtništva.

Socialni kurz S. K. S. Z. Vodstvo S. K. S. Z. priredi v dneih od 9. do 13. aprila (incl.), to je v tednu po veliki noči, v Ljubljani, v Ljudskem domu socialni kurz, ki je namenjen v prvi vrsti voditeljem in odbornikom naših organizacij ter onim, ki se žele posvetiti enakemu delu. Predavanja bodo primerna, obdelovala bodo le neobhodno potrebno stvarino, ki jo zahtevajo vsakdanje razmere časa; pojasnjevala jo bodo praktična navodila. Za predavatelje je naprosilo vodstvo odlične gospode, ki so prevzeli nalogo sodelovanja. Predavali bodo gospodje: dr. Krek, dr. Korošec, dr. Doljšak, dr. Grušen, dr. Hohnjec, dr. Lampe, dr. Pegan, dr. Pogačnik, profesor Evgen Jarc, dr. Verstovšek, dr. Zajec in več drugih. Upoštevajoč želje, ki so nam dohajale tozadevno z dežele ter dejstvo, da zahteva veliki napredek naše organizacije vedno nove šole in izobrazbe, je storilo vodstvo vse, da bo omenjeni kurz poleg teoretičnih predavanj, popluten vmes s praktičnimi navodili. Hkrati treba pomeniti se prijateljsko o morebitnih potrebah, primanjkljajih itd. Zato vabimo iskreno vse, ki jim je naš napredek pri srcu, da se našemu povabilu odzovejo in se kurza udeleže. Vabimo zlasti brate iz zelene Štajerske, lepe Koroške in solnčne Goriške. Prav iskreno radi pa bi pozdravili takrat v svoji sredi mile brate iz Hrvaške, zato jih še posebno vabimo. Oglase naj se odpošlje najzadnje do cvetne nedelje dne 31. marca na tajništvo S. K. S. Z. v Ljubljani. Za ceno hrano in stanovanje bomo poskrbeli, kar naznamo kmalu. Ker bodo s tem stroški zelo mali, koristi pa velike, vabimo opetovano vse naše voditelje, posebno gospode bogoslovce, da se odzovejo vabilu. Vse podrobnosti bomo naznanjali v „Straži.“ — Vodstvo S. K. S. Z.

Kako najbolj razveselite svojega prijatelja ali prijateljico za veliko noč? S tem, da jim odpošljete

obe razglednici, kateri je narisal akademični slikar gospod Vavpotič za veliko noč in ki jih je založila: „Slovenska Straža.“ Ti razglednici se odlikujete od tujih mazaških razglednic s tem, da so res umetniško izdelane, da so vseskozi domače umetniško delo, ki predstavljata velikonočne prizore iz naše slovenske domovine. Cena posamezni razglednici 10 vin. Pred kratkim se je pričelo z razpošiljanjem teh prekrasnih razglednic. Zahtevajte jih povsod v vseh trgovinah in trafikah in dajte jim prednost pred tujimi! Nakupite jih takoj, ker bo gotovo veliko povpraševanje po teh izredno lepih razglednicah. Večji odjemalci dobe znaten popust in sicer pri odjemu 50 do 100 komadov 20%, do 200 komadov 25%, do 300 komadov 30% in nad 300 komadov 35%. Naročila sprejema „Slovenska Straža“ v Ljubljani.

Štajersko.

Fram dobi telefon, najbrž bo tu tudi centrala. Smo v resnici napredni.

Sv. Jurij v Slovenskih goricah. Vprašanje: Slavni krajni šolski svet uljudno vprašamo, ako ima še katero posteljo na razpolago? Prosimo odgovora! Raznim nedostatkom se mora odpomoči.

Sv. Jurij v Slovenskih goricah. Prizor na javni cesti: „Grüss' Dich Gott, Herr!“ Cmok! — „Serbus, dragica!“ Cmok! — Rade volje posodimo knjigo o lepem vedenju. Komu? Uganite!

Partinje. Sosed Franc, ali dovoliš, da te vprašamo, kako se kaj počutiš po volitvah? Ali ti smemo izraziti svoje iskreno sožalje? Ali ti smemo poslati — „Štajercu“, tvojemu ljubčeku, novico-žalostinko, da žalujemo, ker nismo bili vredni, oddati tebi, tako vrednemu, svoje nevredne glasove? Odpusti nam to nesrečno trdovratnost! Saj mi vsi spoznamo, da si ti edini sposoben, voditi našo lepo in obširno občino, da bi se zopet cedilo mleko in med, kakor nekdanj. Res, škoda tistih zlatih časov! Pa mi vemo, da boš tudi sedaj, kot zaslužen in delaven mož izven „farškega“ občinskega odbora storil svojo dolžnost! Gotovo boš vsem drugim dal lep zgled in boš zlasti ti vse zamujeno in zaostalo popravil in poravnal posebno pri zgradbi občinske ceste, ki jo boš z vsemi močmi podpiral, pospeševal in priporočal. Ker je odkritosrečno tvoja najlepša lastnost, zato upamo tvoje vsestranske pomoči in tvojega pametnega nasveta tudi v vseh drugih občinskih zadevah, o katerih te bomo seveda pravočasno obvestili.

Partinje. Naše občinske volitve so se pred kratkim vršile v znamenju strankarskega boja, vsaj kar se tiče drugega razreda. Prilezel je na dan znani partinski politični lisjak, od pete do glave korenjak, v zasebnem in javnem življenju poštenjak. Pridružil se mu je žalibog nekaj volilcev, izmed katerih pa gotovo ta in oni ne razume, kako je prišel na njegovo stran. Sicer so pa ti svojo zmožo popravili in z nami volili, dočim jo je štajercijanski general s svojo četvorico urnih nog popihal z volišča, ne da bi se udeležil volitev. Gotovo, v begu je rešitev!

Verzej. Pokopali smo dne 25. t. m. popoldne Franca Kovačiča, očeta bogoslovnega profesorja gospoda dr. Fr. Kovačiča. Rajni je bil star 79 let. Rodbini naše sožalje. Pokojniku naj sveti večna luč!

Sv. Jurij ob južni železnici. Vedeli smo, da se bo eden našel, ki se bo obregnil ob misijon, katerega smo tukaj pred kratkim obhajali; storil je to v „Nar. Listu“ na način, ki bo, kolikor že misijon ni, še zadnjim odprl oči, kako poguben je list, ki se zove glasilo naših izobraženih. Zaradi občinskih volitev, pravi, da je bil misijon. Toda zaradi občinskih volitev naj prirede misijon liberalci, če hočejo, da ne bodo zopet propadli; mi smo zadnjič brez misijona prodrli. Liberalci sicer že misijonarijo od hiše do hiše, pa malo jim bo pomagalo, zdaj bi še pa radi misijon, katerega se niso pridoma udeležili, izrabili. Razume se, da k celotedenskim duhovnim vajam spada tudi premišljevanje o štirih poslednjih rečeh, torej tudi ena pridiga o pekl. Dotični govor gospoda Birka je bil po obliki in vsebini pravi umtovor, eden najlepših celega misijona, slast ga je bilo poslušati. Pisec pa, ki seveda ni pri pridigi bil, pravi, da drugega niso povedali, kakor da je pekel luknja, kjer gori žveplo. Bedak mora biti, kdor verjame, da se je odveza odrekala samo tistim, ki imajo naročen „N. List.“ Čuden slučaj pa je, da imajo pristaši te cunje navadno še kaj več obtežilnega in ker so nepoboljšljivi, je sprava z Bogom nemogoča. Če se bo ta žalostna prikazen razširila, se ne bomo temu čudili, ako bo „N. L.“ še naprej, kakor je to sedaj opetovano storil, tako očitno zapeljeval k nenravnosti, ki je bila kriva, da so celi narodi izumrli. Pisec namreč najde graje vredno tudi pouk za zakonske. Slovenska javnost, in vsi, ki vam je ta zakrament še svet, vzdromite se in spreglejte: podpiratelji takih listov so grobokopi slovenskega naroda! Ne samo, da so ti škrici kmečkemu stanu in narodnemu blagostanju že s tem v breme, ker mrže vsako delo ter se žive od hujskanja zoper gospodarske in izobraževalne zavode, zdaj skušajo še upropasti naš narod s tem, da pridigujejo svobodno ljubezen. Trumf celemu dopisu pa da grdun (ne morem drugače reči) s tem, da med misijonarji, ki so tukaj delovali, vidi in kritikuje samo gospoda Kriveca, katerega pa pri nas še niti bilo ni tokrat. To pa je že smola.

Celje. „Mati svetega veselja“, lepa igra, se vprizori na cvetno nedeljo popoldne ob pol štirih v celjskem Narodnem domu. Pri igri nastopi 42 oseb.

Igro priredijo šolske sestre v Celju. Opozarjamo sl. občinstvo na to vprizoritev, ki je prva v Celju. Med odmori bodo igrali na glasovir absolventi orglarske šole razne skladbe komponistov: Mozart, Haydn, Weber, Suppe in Klementi. Predprodaja vstopnic je pri tvrdki Goričan in Leskošek v Celju.

Šoštanj. Saleška čitalnica v Šoštanju vabi na narodno igro s petjem v petih dejanjih: „Deseti brat“, katero priredi na cvetno nedeljo dne 31. t. m., ob 3. uri popoldne v gledališki dvorani hotela „Avstrija“ v Šoštanju.

Gornjigrad. V skupino J. S. Z. se je dozdej že vpisalo 22 delavcev, ki so si izvolili 10 odbornikov, za predsednika pa Ferdo Rifelja, odločnega našega moža. Shoda se je udeležilo 100 delavcev. Zaman je pozival „Narodni List“ na odpor. Sladkočiseh liberalcev, ki neki tako fino pišejo, da bo gospod notar na Škarpi najbrž naročil še en izvod takega parfuma, ni bilo dosti blizu, dasi so se jim po delavskem društvu malo sline cedile. Odi profanum vulgus . . . Ljudstvo jim smrdi, denar pa diši.

Krajsko.

Jesenice. Za župana na Jesenicah je bil izvoljen vnet pristaš S. L. S. gospod Anton Čebulj.

Gradnja belokranjske železnice. Iz Novega mesta poročajo z dne 23. t. m. p. Danes se je zasadila prva lopata za zgradbo belokranjske železnice v našem mestnem drevoredu. Slavnosti so se med drugimi udeležili: deželni predsednik baron Schwarz, deželni glavar dr. Susteršič, dvorni svetniki pl. Šuklje, ravnatelj tržaške državno-železniške direkcije dvorni svetnik Galambos, deželni odbornik dr. Lampe, ljubljanski župan dr. Tavčar in zastopniki Nov. mesta, Metlike in Črnomlja. Prošt dr. Elbert je izvršil z asistenco stolnega kapitelja blagoslovljenje. Prvo lopato je zasadil deželni predsednik Schwarz, nato po vrsti s primernimi nagovori glavar dr. Susteršič, dvorna svetnika Galambos in pl. Šuklje in drugi. Nato je bil slavnostni banket.

Primorsko.

Gorica. Novo gimnazijsko poslopje za slovensko, italijansko in nemško gimnazijo v Gorici se bo gradilo na nekdanjem Formentinijevem zemljišču nasproti mestnemu vrtu. Kupna predpogočba med sedanjim lastnikom grofom Coroninijem in državnim erarjem je že podpisana. Z gradbo se začne prihodnjo jesen ali najkasneje prihodnje leto. Obstoječa Formentinijeva palača se bo rabila že od prihodnje ga šolskega leta naprej za šolske namene.

Gorica. Italijanska zastava na gledališčnem odru. V Gorici se sedaj nahaja operetna družba, ki prireja v laškem gledališču svoje predstave. Pri opereti „Sultana“ so na koncu zaplapolale na odru razne zastave, med temi tudi italijanska. Seveda je to laškim gledalcem bolj ugajalo, kakor vsa igra, in dali so tudi po svoje duška veselju. Hoteli so kakor blažilno mazilo učinkovite barve zopet videti — a smola! — prej ko se je prizor ponovil, je bil že za odrom policijski komisar in prizor se je ponovil brez laške trikolore.

Stavka rudarjev.

Stavka v Trbovljah.

Rudarske organizacije zahtevajo od trbovlske družbe 20% zvišanje vseh plač in minimalno plačo za kopače K 4.20. Dne 24. t. m. so se v Trbovljah, Zagorju in Hrastniku vršili razni shodi. Tudi J. S. Z. je zborovala; poročal je poslanec dr. Benko-vič. Sklenilo se je čakati odgovora družbe do srede tedna.

Centralno ravnateljstvo je danes dne 26. t. m. sporočilo poslancu gospodu dr. Benkoviču, da je upravní svet dovolil zvišanje premij in plač za 5%. Dr. Benkovič govori v državnozborski debati o izplačevanju rudarskih mezd tudi o gibanju rudarjev v Trbovljah. Upati je, da se bo stavka preprečila — nasprotuje ji večina rudarjev vseh strank.

Na Angleškem.

Pogajanja med lastniki premogovnikov in rudarji so se prekinila. Vlada nadaljuje v spodnji zbornici posvetovanje o minimalnem mezdnem tarifu. Ta predloga je bila bržčas že včeraj rešena in pride že danes v posvetovanje v zbornico lordov. Delegati rudarjev se posvetujejo, če bi kazalo priporočati rudarjem, da takoj zopet pričenejo z delom. Danes pada ta važna odločitev.

Vojska.

Turčija zapira Dardanele.

Turška vlada je dala v Dardanelah položiti veliko število podmorskih min in torpedovk, od katerih jih je, kakor znano, dne 22. t. m. nekaj eksplodiralo. Vsled tega je promet za trgovske in pasajirške parnike skozi Dardanele omejen le na najpotrebnejše.

Hura! našel sem

pravo sredstvo za lečenje mojega kroničnega katarja. Predno grem spat in ko vstanem, vzamem čašico mleka s par sodenskim med dnevom še vzamem katero, in glej, kam mi pastili, seveda pristni od Faysa, tudi tar je izginil. To smešno ceno sredstvo, škaflija Faysovih sodenskih pastil stane le K 1.25, zadostuje že za precej časa.

Loterijske številke: Dne 23. marca 1912.

Trst	83	70	12	74	77
Linc	27	47	7	88	15

Gostilna

z gospodarstvom vred, blizu Maribora, ob okrajni cesti, popolna koncesija, žganjetoč, trafika, posestvo arondirano, se radi rodbinskih razmer takoj zelo poceni prodal. Cena le 14.000 K. Več pove upravišstvo tega lista.

V Braslovčah

se vrši na cvetni petek veliki živinski in kramarski sejem.

Slikarski pomočniki

dobijo takoj delo za celo leto pri Janko Horvatu, slikarju v Ljutomeru. Prejme se tudi učenec iz poštene hiše. 86

Služba

cerkovnika in organista v Skočidolu na Koroškem se sakoj odda. Cecilijane prednost. Zupnijski urad v Skočidolu p. Podravlje na Koroškem 70

Inserirajte

Jožef Pfeifer tovarna poljedelskih in kmetijskih strojev
livarna za železo in medenino v
Hočah (Kötsch) pri Mariboru
priporoča travniške brane in
druge kmetijske stroje ::
Zahtevajte cenike brezplačno in poštne prosto.

Zahvala.

Ob nešteti dokazih srčnega sočutja in sožalja, ki so nam došli ob boleznih in zlasti ob prebitki smrti našega ljubega očeta, brata, sina, strica in soproga,

gosp. Fran-a Bende-ta,
kovnollvarja južne žel.

izrekamo vsem, ki so ranjkega v mukepolni bolezni obiskovali in nas ob prebitki izgubi tolažili. Zlasti se zahvaljujemo preč. duhovščini, gg. pevcem iz Mariboru, Slov. kat. izobr. društvu v Studencih pri Mariboru, odposlanstvu S. K. S. Z. in vsem korporacijam, ki so prihiteli spremit ranjkega k zadnjemu počitku v tako obilnem številu.

Dušo nepozabnega nam ranjkega priporočamo v hvaležen spomin in molitev.

Studenci, dne 25. sušca 1912.

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Povodom težkega udarca, ki nas je zadel s smrtjo gospoda Franca Bende-ta, se najiskrenejše zahvaljujemo za vsehstranske izraze sočustvovanja in prosimo, naj bi ohranili vsi blagega rajnega v dragem spominu kakor mi. Prisrčna hvala vsem, ki so v tisočeri množici spremljali rajnega k večnemu počitku, hvala zlasti poveljskemu zboru za ganljivi žalostinki, vlč. gospodu Stergarju za nagrobni govor in vsem, ki so darovali za prelep venec. Bog povrni vsem stotero.

Studenci pri Mariboru, 26. sušca 1912.

Kat. slov. izobraž. društvo v Studencih pri Mariboru.

Podpisano društvo javlja tužno vest, da je v soboto zjutraj v Gospodu zaspal njegov zvesti član in ustanovnik, gospod

Fran Bende,

železniški delavec, po dolgi in mučni bolezni previden s svetotajstvi.

Studenci pri Mariboru, 26. sušca 1912.

Kat. slov. izobraž. društvo v Studencih pri Mariboru.

Naznanilo

Slavnemu občinstvu javljam, da sem preselil svojo trgovino z modnim in manufakturnim blagom iz Glavnega trga št. 19

v Gosposko ulico šte. 5 v Mariboru.

Trgovino sem najmodernejše uredil, razširil in povečal. Priporočam se slavnemu občinstvu da mi tudi v naprej ohrani svoje dosedanje zaupanje!

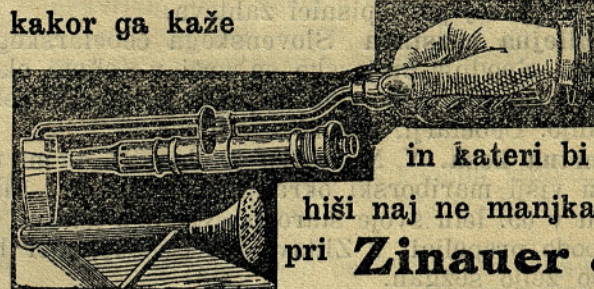
J. N. Šoštarič, trgovina Maribor
Gosposka ulica št. 5.

Franc Pleteršek
Maribor, Koroška
Zaloga
cesta 10. pohištva

Bogata zaloga poliranega, medlo poliranega pohištva iz trdega in mehkega lesa za spalnice, obednice, za kuhinjsko pohištvo, zaloga divanov, podstavk, žimnic, stolov in ogledal, otročjih postelj iz železa po zelo nizkih cenah. 83

Aparat za lotanje

kakor ga kaže

poleg
stoječa
slika

in kateri bi v nobeni hiši naj ne manjkalo, se dobi pri **Zinauer & Co.**

281 **Sv. Jakob v Slov. gor.**

Cena s svincem in navodilom samo 5 K. Pošilja se po povzetju. 44

Jako priprosto! Zelo praktično! Nobena igrača!

Ni treba si glavo tretji!

Najboljše špecerijsko blago,
zanesljiva kaljiva vsakovrstna
semena

voščenih in drugih vrst sveč,
dobivate zajamčeno solidne postrežbe pri
staroznani trdki

Milan Hočevar Celje
fik farne cerkve.

Tomasova žlindra

zvezdne

znamke

je po mnogoletnih preizkušnjah priznana zanesljivo učinkajoča in najcenejša fosforovo-kislo umetno gnojilo. Ta je letos posebno valed znižane voznine izdatno cenejša kakor lansko leto.

Kdor hoče po lanskim hudi suši svoja polja in travnike okrepčati in osvežiti, naj rabi le

Tomasovo žlindro
zvezdne znamke.

Tozadevna pojasnila in spise (daje brezplačno ter sprejema naročila na cele vagone in na drobno

veletrgovina z železnino

„MERKUR“

Peter Majdič, Celje,

kjer je Glavno zastopstvo in zaloga trdke
Thomasphosphatfabriken Berlin.

Kmečka hranilnica in posojilnica v Ptuj

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Uradni dnevi

so: vsako sredo in vsak petek od 8.—12. ure in vsako nedeljo od 8.—10. ure dopoldne. Vplačuje in izplačuje se redno samo ob uradnih dnevih. Pojasnila se dajejo vsak dan od 8.—12. ure dopoldne.

Uradni prostori

nahajajo se v Minoritskem samostanu v Ptuj.

Hranilne vloge

obrestuje se po 4½% od 1. oziroma 16. v mesecu po vložitvi in do 15. oziroma zadnjega pred dvigom. Nevzdržene obresti se koncem junija in decembra vsakega leta pripisejo glavnici ter kakor ta-le obrestujejo. Sprejemajo se hranilne knjižice drugih zavodov kot vloge ne da bi se pri tem obrestovanje kaj prekinilo in ne da bi stranka imela pri tem kakih potov ali sitnob. Na razpolago so strankam brezplačno poštne-hranilne položnice št. 118.060 in domači nabiralniki.

Posojila

se dajejo na vknjižbo po 5—5½%, na vknjižbo in poroštvo po 5½%, na osebno poroštvo po 6%, na zastavo vrednostnih listin in tekoči račun pod ugodnimi pogoji.

Prevzamejo se dolгови pri drugih zavodih in zasebnikih; prošnje za vknjižbo se delajo brezplačno.